

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การศึกษาเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยเพื่อการสอนภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีน	
ผู้เขียน	นางสาว จาง จวิน	
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ศรีวิไล พลมณี	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	รองศาสตราจารย์สมร เจนจิระ	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยเพื่อการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในภาษาจีนและภาษาไทย และ เพื่อเสนอแนะแนวการสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน การวิจัยครั้งนี้ศึกษาประโยคที่ต้องการจากตำราภาษาจีนและตำราภาษาไทยอย่างละ 2 ชุด เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยตารางวิเคราะห์ตำแหน่งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยและภาษาจีนและใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่จะปรากฏหน้าประธานและหลังประธาน จะไม่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏหลังกรรมและท้ายประโยค ส่วนประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่จะปรากฏหน้าประธานและท้ายประโยค จะไม่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้ากรรม
2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่จะปรากฏที่หน้าประธานและหน้ากริยา และหลังประธานและหน้ากริยา ส่วนประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่จะปรากฏที่หน้ากริยาและหลังกรรม และ หน้าประธานและท้ายประโยค

3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ ปรากฏหน้ากริยาและหน้าประธาน ไม่ปรากฏที่ตำแหน่งหลังประธาน หลังกรรมและท้ายประโยค ส่วนประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏท้ายประโยคและหลังกริยา จะไม่ปรากฏที่ตำแหน่งหน้ากริยาและหน้ากรรม

4. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อน บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ปรากฏหน้าประธานและหน้ากริยา ส่วนประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏหน้าประธานและท้ายประโยค และ หน้าประธานและหลังกริยา

5. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อน บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ปรากฏหน้ากริยาและหลังกริยา ส่วนประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏหลังกริยาและท้ายประโยค

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนวการสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่มีพื้นฐานทางภาษาไทยบ้างแล้ว ดังนี้

1. การสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยควรเปรียบเทียบให้นักศึกษาเห็นความเหมือนกันและความแตกต่าง โดยใช้วิธีการสอนแบบนิรนัยและอุปนัย
2. การสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยควรจากง่ายไปหายาก
3. การสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยควรฝึกให้เข้าใจในโครงสร้างของภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาจีน

Thesis Title Comparative Study of Time and Space Modifiers in Chinese and Thai Language for Teaching Thai to Chinese Students

Author Miss Zhang Jun

Degree Master of Education (Teaching Thai)

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Sriwilai Ponmanee Advisor

Assoc. Prof. Samorn Jenjja Co-advisor

Abstract

The purpose of study is to compare the position of time and place modifiers in Thai and Chinese language and also to suggest the appropriate method in teaching Thai language to Chinese students.

The methods of the study are: selecting sentences from 2 set of Thai textbooks and 2 set of Chinese textbooks, using the sentence structure forms to find out the positions of time and place modifiers both in Thai and Chinese sentences. And then analyze them by the analysis and comparative theory.

The results of the study are:

1. Single time modifier. In Chinese sentence is mostly placed either before or after the subject. In Thai sentence the modifier is mostly placed before the subject or the end of the sentence, but not found before the object.

2. Double modifiers. In Chinese sentence are mostly placed both before and after the subject but only before the verb. In Thai sentence the time modifiers are placed in two ways: before the verb and after the object; before subject and the end of the sentence.

3. Single place modifier. In Chinese is mostly placed before either the subject or verb, not found after the subject, object and at the end. In Thai sentence mostly found after the verb and at the end. It is not found before the verb and object.

4. Both time and place modifier. In Chinese sentence which the time modifier comes before is mostly placed before the subject and verb. In Thai sentence mostly placed them before the subject and after the verb or before the subject and the end of the sentence.

5. The Chinese sentence with both time and place modifier which place modifier coming before time modifier is mostly placed both before and after the verb. In Thai sentence mostly placed after the verb and at the end of the sentence.

According to this study, the researcher has suggested the teaching method of time and place modifiers in Thai sentences to Chinese students who have already had basic Thai language as followed :

1. Time and place modifier lesson should be taught by deductive and inductive method. In order to make sure the Chinese students will be understand the differences and the same points of time and place modifier in Thai language.
2. Time and place modifier lesson should be taught from simple to difficult.
3. Time and place modifier lesson should be exercised by sentence structure of Thai language to make sure the Chinese students will be understand.